

«Соціалізація дитини. Формування взаємин між дітьми дошкільного віку та дорослими»

Підготувала: Кадикало Олена Павлівна

Мовлення дитини є
головним інструментом,
за допомогою якого
вона встановлює контакт
із довкіллям і завдяки
якому відбувається
соціалізація дитини.
Сучасне трактування
мовленнєвого спілкування
здійснюється у контексті
теорії мовленнєвої
діяльності.

**Рідна мова відіграє
унікальну роль
у становленні особистості.**

***Як найважливіший засіб людського
спілкування, пізнання дійсності
мова залучає людину до духовної культури,
а також є необхідною умовою виховання
та навчання. І всі психічні процеси в
дитини — сприймання, пам'ять, увага,
уява, мислення — розвиваються під впливом
мови.***

***У дітей дошкільного віку існують
паралельно дві сфери мовленнєвого
спілкування:***

- ❖ ***спілкування з дорослими*** — педагогами, членами сім'ї, знайомими та незнайомими людьми;
- ❖ ***спілкування з дітьми*** — однолітками, меншими за віком, старшими за віком дошкільниками та дітьми шкільного віку, як знайомими, так і незнайомими.

Мова - найважливіший засіб соціальної взаємодії.

Коли дитина за допомогою мовлення починає керувати ситуацією, контролюючи власну поведінку, формується суттєво нова організація поведінки, а також нові стосунки з оточуючими людьми.

Дитина із нормальним мовленнєвим розвитком:

- легко вступає в спілкування;
- може зрозуміло висловити свої думки чи бажання;
- домовитися з партнерами про спільну діяльність;
- чітко запитувати й відповідати.

Відхилення в розвитку мовлення дитини:

- позначається на формуванні психіки дитини;
- часто негативно впливає на характер дитини;
- ускладнюють спілкування з довколишніми;
- нерідко заважають правильному формуванню пізнавальних процесів;
- впливають на емоційно-вольову сферу;
- незрозуміле мовлення значно ускладнює партнерські взаємини.

Усім дітям із важкими вадами мовлення властиві:

- відсутність мотивації до спілкування;
- невміння орієнтуватися

в ситуації взагалі або під час конкретних обставин з допомогою дорослого;

- розлади поведінки;
- труднощі в комунікації;
- підвищена емоційна стомлюваність.

Необхідно, щоб форми корекційно-педагогічної роботи були

- доступними;
- цікавими для дитини;
- незалежно від її мовленнєвого, фізичного й розумового розвитку.

Дорослий повинен:

- привертати увагу дітей до слова,
- надавати зразки лаконічного й точного мовлення,
- заохочувати звертатися із запитаннями, проханнями щодо іграшок, самої гри, повідомляти про щось.

Потрібно щоденно розвивати у дітей вміння:

- **вживати слова-звертання та етикетну лексику на початку розмови;**
- **слухати співрозмовника;**
- **використовувати слова співрадісті, умовляння;**
- **правильно інтонувати слова-звертання;**
- **висловлюватися чітко й зрозуміло**

Завдання комунікативно-мовленнєвого розвитку дошкільників

**розвиток
комунікативних
здібностей дітей
відповідно до
кожного вікового
періоду -
спілкування з
дорослими,
спілкування з
однолітками,
ініціативне
спілкування із
співрозмовником**

**засвоєння
ввічливих
форм
спілкування,
розвиток
мовленнєвого
етикету**

**формування
культури
мовлення**

**формування
культури
спілкування**

Мовна компетенція — це засвоєння та усвідомлення мовних норм, адекватне їх застосування в будь-якій людській діяльності у процесі використання певної мови.

Мовленнєва компетенція — це уміння адекватно, доречно й практично користуватися мовою в конкретних ситуаціях — висловлювати свою думку, бажання, наміри, прохання тощо, застосовуючи для цього мовні, немовні (міміка, жести, рухи), інтонаційні засоби виразності мовлення.

Результатом сформованості як мовної,
так і мовленнєвої компетенцій є
комунікативна компетенція, під якою
розуміють комплексне застосування мовних і
немовних засобів з метою комунікації,
спілкування у конкретних соціально-побутових
ситуаціях, уміння орієнтуватись у ситуації
спілкування, ініціативність у спілкуванні.

Метою сучасної лінгводидактики на етапі дошкільного дитинства є - формування комунікативно-мовленнєвої компетентності дитини дошкільного віку, зокрема здатності дитини , виражати свої бажання, наміри, а також давати пояснення своїм діям та їх змісту за допомогою мовних і немовних засобів, тобто **СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДИТИНИ.**

Спілкування надає дитині змогу не лише одержувати, засвоювати досвід, а й створює умови для реалізації власної індивідуальності в загальній справі і, що не менш важливо, спонукає дитину ділитися власним досвідом, віддавати людям увагу, пошану, інтерес, здібності.

Тому запропонована сучасна система методів мовленнєвого спілкування описана не з погляду їх дидактичної характеристики (наочні, словесні, практичні, інтелектуальні), а з погляду реальної взаємодії педагога з вихованцями.

Отже, використання вихователем інтерактивних методів під час освітнього процесу дає змогу організовувати спілкування як діяльність, створює оптимальні умови для ефективного розвитку у дітей навичок комунікації завдяки набутому досвіду мовленнєвої взаємодії, як з однолітками, так і з дорослими.

Отже, виконуючи усі
рекомендації, щодо розвитку
мовлення дітей та їх
соціалізації, можна досягти
успіху в даній проблемі

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

